

Tanácstagok számadása

Újjáválasztják a lakó- és utcabizottságokat

Tájékozatlanul nem lehet véleményt formálni semmilyen ügyben. Különösen egy körzet, kerület sorsáról nehéz szólni, ha nem ismerjük a legfontosabb várospolitikai törekvéseket. Márpedig minden városlakó szereti, ha szűkebb pátriájában az élet-körülmények komfortosabbak lesznek, és az is jó érzés, ha valaki ismeri környezetének életét. Lakóhelyünk változásáról sokat tudhatunk meg a tanácstagok beszámolóin is. Az ilyen találkozókon a tanácstagok számot adnak munkájukról, és nem véletlen, hogy a közéleti fórumok között ezek a beszélgetések nagyon fontos szerepet kapnak. De miért kell erről most szólni? A válasz egyszerű: a tanácstagok beszámolóit holnap kezdődnek Szegeden.

Miről beszéljenek, miről adjanak számot a tanácstagok? A korábbi évek tapasztalatai szerint az elvárások sokfélék. Nyilvánvaló, hogy elmondják a városépítés legfontosabb eredményeit és gondjait, szólnak a tanácsok munkájáról és megbízatásuk teljesítéséről. Az utóbbi kérdésnél gyakran alakul ki vita. De ezek a viták általában jótékony hatásúak, hiszen gondolatok születnek és új tettekre sarkallnak.

A választópolgár nyugodtan kérdezze meg tanácstagjától, miképp tett eleget a megbízatásának. Hányszor szolgált fel a tanácsülésen, milyen ügyeket intézett el, és mint képviselő a kerület érdekeit? De nem szabad elfeledni, hogy az érdekeket rangsorolni kell, és a tanácstagnak nem az a fő megbízatása, hogy egyéneknek va-

lamit kijárjon. Sokan összekeverik az egyéni érdekeket a lakóterületével, és a beszámolókról azt hiszik, azok panasznak. Ezért fordul elő, hogy a városépítés lehetőségeit és körülményeit figyelmen kívül hagyva, a választók kívánságlistát adnak elő. Lehetetlen feladatok teljesítését ne kérjünk a tanácstagtól!

Minden állampolgár csak a településfejlesztési tervek ismeretében tudja megítélni szűkebb környezetének további alakulását. Ehhez pedig információra van szüksége, amelyeket a különböző közéleti fórumokon, mint a beszámolókon kap meg. Sem a választónak, sem a tanácstagnak nem célszerű szembe állítani a városrészek fejlettségi szintjét, ehhez igazítani az igényüket. A történelmi fejlődés miatt sem azonosak a Belváros körülményei a külterületekével szemben. De egy-egy közösség sokféle hiányt pótolhat, változtathat a körülményeken, ha összefog. Csak ott lehet előrelépni, ahol amellett, hogy kérnek valamit a tanácstól, felajánlásaikkal is elősegítik a fejlődést. Végül is ezek a fórumok közös számvetésre alkalmasak.

Aktív lakóhelyi közösség nélkül aktív tanácstag el sem képzelhető. A beszámolók iránti érdeklődés is fokmérője egy-egy kerület közéletének. Azért is fontos, hogy minél több városlakó vegyen részt a holnap kezdődő beszámolókon, mert a lakó- és utcabizottságokat is itt választják újra. Senki számára nem lehet közömbös, hogy ki-

re bízzák ezt az érdekképviseletet.

Szegeden az 1950-es évek közepén alakultak a lakóbizottságok — a külső kerületekben pedig az utcabizottságok. Azokban az években meghatározott ügyekben hatósági igazolás kiadására is jogot kaptak. Bár később bebizonyosodott, ez a tevékenységük nem volt hasznos sok szempontból sem. A bürokratikus vonások jellemezték a lakossággal való kapcsolatukat. Később megváltozott szerepük. A szegedi tanács 1973-ban — a népfront és a Minisztertanács irányelvei alapján — szabályozta a lakóbizottság feladatait, szervezeti és működési elveit. Az új rendelet lehetővé tette, hogy a bizottságoknak nagyobb szerepe legyen a tanács és a lakosság kapcsolatának szélesítésében, a társadalmi együttélés szabályainak érvényesítésében, a tanácstagok munkájának segítésében. Az elmúlt években ennek az új szellemnek megfelelően végeztek Szegeden a 369 lakó- és utcabizottság munkáját. Ha kellett, mozgósították a lakosságot, vagy tájékoztatták az embereket a városépítés aktuális feladatairól, ismertették a legfontosabb tanácsi döntéseket, részt vettek a társadalmi munka szervezésében, előmozdították a házirend betartását. A különböző szolgáltató vállalatokkal — a lakók érdekében — felvették a kapcsolatot. Feladataikhoz a kerületi hivataloktól és a népfrontszervektől sok segítséget kaptak.

E rövid felsorolásból is kitűnik, hogy mennyire sokrétű munkájuk. Szerepük egyre jelentősebb a lakóházak és környékük szépítésében, a környezetvédelemmel összefüggő társadalmi munka szervezésében, a peremkerületekben a járdaépítési akciónál, ároktisztításban, fásításban, a virágosításban... Ezért is fontos, hogy a most újonnan választandó bizottságokba olyan személyek kerüljenek, akik közéleti aktivitásukkal, rátermettségükkel alkalmasak arra, hogy tovább tudják formálni, alakítani, szépíteni az utcák, kerületek életét.

Halász Miklós

Országgyűlési bizottságok ülése

Termékeny vita, tizenegy elfogadott módosító javaslat jellemezte az országgyűlési kereskedelmi, valamint jogi, igazgatási és igazságügyi bizottságának pénteki együttes ülését, amelyen a belkereskedelmi törvényjavaslatról tárgyaltak a képviselők.

A tanácskozáson Palkó Sándor és Gonda György elnökölt. Az ülésen megjelent és felszólalt Inokai János, az országgyűlés alelnöke, Szakács Ödön, a Legfelsőbb Bíróság elnöke, Szilbereky Jenő igazságügyminiszter-helyettes és Bíró György, a legfőbb ügyész helyettese.

A törvényelőkészítés kapcsán Sággy Vilmos belkereskedelmi miniszter tájékoztatta a képviselőket a szocialista kereskedelem fejlődéséről, kiemelve: a jövőben az áruk minősége jelenti a mércét! Hozzátette, hogy élet-színvonal-politikai céljaink megvalósításában a következő években egyre nagyobb szerepet játszik a kereskedelem és a szolgáltatás, a gazdaság úgynevezett harmadik ágazata, s ezért is időszerű az átfogó jogi szabályozás.

A vitában élénk eszmecsere bontakozott ki arról, hogy a törvénytervezet előírja a tartós fogyasztási cikkek alkatrészellátásának és javításának kötelezettségét. A mai gyakorlat mindenestre figyelmeztet, hiszen meglehetősen kicsiny a szervizhálózat, s az ipar gyakran vonakodik az alkatrészek gyártásától. Hasonló értelemben szólnak a képviselők a csúszópénzről is, hangsúlyozva: nemcsak a kiskereskedelemről, hanem az iparból és a nagykereskedelemből is számítani kell a hiánycikkek „előcsalogató” módszerét.

Több módosító javaslat hangzott el a tervezet pontosítására, egyértelműsítésére. Sággy Vilmos válaszában hangsúlyozta, hogy a törvény alkalmazása átgondolt és összehangolt előkészítést igényel. A feladatokra jellemzően példaként említette meg, hogy a tavaly elfogadott élelmiszer-törvény ma is termékek munkát ad a szakembereknek.

A vitában felszólalt Bartha László, Bollók Józsefné, Gajdósi István, Gajdos János, Juhász Tibor, Kiss Imre, Komócsin Mihály, Mátyás Pál, Nagypataki Imre, Nezdöl Ferenc, Novák Pálné, Székely Károlyné, Szűcs Gábor és Tóth Rozália.

Emlékezés Széll Sándorra

Küzdő egyénisége volt annak a generációnak, amely átélte a két világháborút, továbbá az 1918-as magyar polgári demokratikus forradalmat, majd lelkes ifjú harcosa az 1919-es Magyar Tanácsköztársaságnak. Az első magyar proletárhatalom megdöntése után, az ellenforradalmi fehérterror, a Horthy-fasizmus üldözöttjeinek sorsa várt rá. Hazánk felszabadulása után kibontakozott forradalmi átalakulásokban tudatos elhatározottsággal és lelkesedéssel dolgozott azokon a posztokon, ahova a pártja, a kommunista párt állította.

Széll Sándor nemcsak átélte a történelmi sorsfordulókat és a roppant változatos társadalmi-politikai átalakulások korszakát, hanem küzdött a dolgozó nép szabadságáért és társadalmi felemelkedéséért.

Széll Sándor Makón született, 1898. március 19-én. Szülei kisbérli szegényparasztok voltak. Az elemi iskola hat osztályának elvégzése után a szabóipari szakmát választották gyermeküknek.

A munkásmozgalomban 1918-tól vett részt. Először a szabóipari munkások szakszervezetének, majd a szocialista demokraták Makó városi szakszervezetének lett tagja. Az 1919. március 21-én hatalomra került magyar proletáriátus oldalára állt. 1919 márciusában a Csanád megyei forradalmi karhatalom századparancsnokává nevezték ki. Részt vett a Tanácsköztársaság Vörös Hadseregének északi hadjáratában, a külső invenziókkal vívott védelmi harcokban és a belső burzsoázia-ellenforradalmi lázadások elfojtásában.

A Magyar Tanácsköztársaság megdöntése után a Jugoszláviához tartozó Magyar-kanizsára menekült. Ott mindjárt bekapcsolódott a szakmai és politikai szervezkedésbe. Egyik alapító tagja lett az ottani szabók szakszervezetének. Munkásmozgalmi szervező tevékenységére gyorsan felfigyelt a királyi Jugoszlávia rendőrsége, 1920-ban kiutasították Jugoszláviából. Ekkor visszatért szülővárosába, Makóra. Itt azonban letartóztatták és Szegedre szállították, ahol egy büntetőszázadba helyezték büntetésül, másfél évre. Szabadulása után Szegeden maradt, s 1922—1926. között a rendőri felügyelet ellenére mozgalmi munkát fejtett ki

a szocialista demokraták párt tagjaként. 1926 végén visszatért Makóra, és 1930-ig ott dolgozott. A szocialista demokraták párt makói szervezetében agilis és a mozgalmi munkában osz-tályhú egyéniség volt.

1930 végén visszatért Szegedre. Itt már otthonosan érezte magát a mozgalomban, és számos forradalmi szellemű munkást ismert. 1931-ben az SZDP szegedi szervezete kisipari frakciójának tagja volt, és még abban az évben beválasztották a pártvezetőségbe is. Szorgalmas „hallgatója” volt a dr. Szepesi Imre vezette marxista szeminariumnak.

1931-ben Dobó Miklós megbízásából bekapcsolódott a Vörös Segély mozgalomba. Szervezeti viszonyát az SZDP-vel megszüntette 1934-ben, és attól kezdve az általa jól ismert baloldali mozgalmi személyekkel tartott kapcsolatot, s rajtuk keresztül ismerte a mozgalom eseményeit. A harmincas években és a második világháború idején önálló szabó kisiparosként dolgozott.

Szeged felszabadulásának idején csatlakozott a kommunistákhoz, és hamarosan az Alsóvárosban is megalakult MKP szervezetének titkára lett. Tagja lett a polgármesterségnek. Már ekkor egyik kezdeményezője volt a Szabó Kisipari Termelőszövetkezet létrehozásának. Ő maga is jól ismert baloldali mozgalom dolgozója. 1953—1956. között a Divatszabó Vállalat igazgatója volt. Az 1956. évi ellenforradalom következményeinek felszámolásáért indított harc kezdetén a fegyveres szolgálatot választotta, és tagja lett a szegedi karhatalmi zászlóaljnak.

A szocialista társadalmi viszonyok konszolidálásával, 1958-ban, a párt javaslatára ismét eredeti szakmája területére tért vissza, s ismét a Divatszabó Vállalatot vezette egészen nyugdíjazásáig. 1960. december 31-ig.

Érdemei elismerésül több magas kitüntetésben részesült. Így például a „Szocialista Munkáért Erdemérem”, a „Fegyverrel a Hazáért” emlékérem, valamint a „Munkás-Paraszt Hatalomért” emlékérem kitüntetések kaptak. 1969. augusztus 27-én hunyt el. Életútja, az osztályellenességgel szemben tanúsított következetessége tiszteletet és megbecsülést érdemel.

Dr. Sárközy István

Csökcent a nyereség — nőttek a föladatak

Küldöttgyűlés a szegedi fogyasztási szövetkezetben

Közel 65 ezer ember kereskedelmi ellátását vállalta magára több ÁFESZ-szel történt egyesüléssel a szegedi fogyasztási szövetkezet. A tegnapi délután tartott küldöttgyűlés az ellátás kötelezettségét szem előtt tartva értékelte a szövetkezet tavalyi munkáját. A vezetőség beszámolóját Balogi Sándor, a szövetkezet elnöke terjesztette elő. Kritikus és önkritikus volt a beszámoló, számos olyan gondot is fölvetett, amelyet némileg magyaráz az egyesülés utáni átmeneti állapot, de megoldásuk nem késhe.

A szövetkezet boltjainak forgalma meghaladta ugyan a tavalyit, de nem érte el a tervezett, a nyereség lényegesen alatta maradt az előző évinek. A gazdálkodási egység megteremtésének elhúzódása, az egyesülés előtti készletfelhalmozódás egyaránt közrejátszott ebben, de kitért a közgyűlési beszámoló arra is, hogy az eredmény esőkkenésében része van a munkafegyelem lazulásának, az irányító szervezet kiforatlanságának, a központi apparátus szétszórtságának is.

Jelentősen javult a hús- és hentesáruk kínálata, főleg az esztendő második felében. Az üzletek 12 millió forint értékű zöltséget és gyümölcsöt hoztak forgalomba, alkalmanként csökkentett áron. A felvásárló ágazat 37 vagon burgonyát, 160 vagon zöltséget és 183 vagon gyümölcsöt vett át a termelőktől további értékesítésre.

Az idei célkitűzések körzet-első helyen az élelmiszer-kereskedelem munkájának jobbítása, a választék javítása áll. A vendéglátás sokat tett a diákok és a munkások előfizetéses étkezése érdekében, továbbra is törekszik a szövetkezet a jobb vendéglátóipari szolgáltatások meghonosítására, a szesmentes italforgalom növelésére. A tervek között szerepel a szegedi Vám tért és a deszki ABC-áruház építése, Újszentivánon megkezdik a presszó és italbolt fölújítását, Dorozsmán bővítik a gázcseretelepelt és rendezik környékét. Deszken korszerűsítik a húsboltot, rendbehozzák az épületet is. Kübekháza két bolt összevonásával ABC-jellegű üzletet alakítanak ki. Dorozsmán még ebben az évben elkészül — többszöri határidő-módosítás után — az új élelmiszerbolt. Üzembe állítják a második úgynevezett mozgó boltot is, és ott kapcsolják be az élelmiszerbolt látás javításába, ahol legnagyobb szükség van rá.

Nem ígérkezik könnyűnek az idei esztendő, a szövetkezet minden dolgozójának erőfeszítéseket kell tennie a jobb eredményekért. A belső fegyelem megteremtése, a leltárhíányok megszüntetése az eddignél szigorúbb ellenőrzéssel valósítható meg. A visszahúzó koloncok elvetéséhez a megyei szövetség rendezte irodáját körütekintő vizsgálatot nyújtott segítséget.

Munkások között

Több mint két éve már, hogy három szegedi üzem — a KSZV, a Ruhagyár és a Szegedi Szalámigyár és Húskombinát — szocialista szerződést kötött öt szegedi képzőművésszel, Cs. Pataj Mihállyal, Novák Andrásval, Zoltánfy Istvánnal, Zombori Lászlóval és Dér Istvánnal. A két év elteltével a kapcsolatok megerősödtek, kialakultak az együttműködés egyszerű formái, s ennek eredményeként többek között két nagyméretű pannó is született. Zombori László alkotása a Szegedi Ruhagyár ebédlőjét díszíti, Zoltánfy István pedig a Szegedi Kenderfonógyár tanácskozótermét.

Az említett öt festőművésznek munkastémájú alkotásaiból most kiállítást rendeztek „Munkások között” címmel a Juhász Gyula Művelődési Központban. A tárlatot Deák Béla, a városi pártbizottság titkára nyitotta meg. A patronáló üzemek és vállalatok képviselői mellett ott volt a megnyitón Szabó G. László, a megyei tanács elnökhelyettese, Dobóczy Károlyné, az SZMT titkára és Forgó Pál, a városi tanács-vezető, a művelődési ügyosztály-

Ács S. Sándor felvétele

Érdeklődők a munkastémájú képek között

nak vezetője is. A tárlatnyitást előtt művészek, vállalati vezetők és érdeklődők rész-

vételével a művelődési köz-

Újdonság a Super Star

„Super Star” elnevezéssel modulrendszerű, teljesen tranzisztoros televíziók sorozatgyártását kezdték meg pénteken, a székesfehérvári Videotonban. Az új televízió legnagyobb előnye, hogy mindössze hat, gyorsan cserélhető, szerkezeti elemből épül fel. Emiatt a gyártásban 2—3 órával lerövidül a szerelési idő. A készülékben pedig tízedére csökken az esetleges javítások időigénye. A korszerű, félvezetős készülékek áramfogyasztása fekete-fehér televízióknál a régi 140 watt helyett 60 watt, a színes készülékeknél pedig 340 watt helyett 120 watt lesz. A modulrendszerű televíziókat hordozható kivitelben, illetve 17, 20, 24 collos képsővel gyártják. Az idén összesen 200 000 „Super Star” készülék Székesfehérvárott és a Videoton gyár április elejéig ellátja a hazai és külföldi szervizhálózatot a szükséges cseremodulokkal.

A modulrendszerű, félvezetős készülékek a Budapesti Nemzetközi Vásár nagydíját érdemelték ki.